

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 500/2009

z dnia 11 czerwca 2009 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1212/200 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywozy niektórych zamknięć włazów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 3,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1212/2005⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych zamknięć włazów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) („rozporządzenie w sprawie środków ostatecznych”). Indywidualne stawki cła wynosiły od 0 % do 37,9 %, a cło rezydualne określono na poziomie 47,8 %. Oferta wspólnego zobowiązania złożona przez szereg przedsiębiorstw wraz z chińską Izbą Gospodarczą ds. Przywozu i Wywozu Maszyn i Produktów Elektronicznych (CCCME) została zaakceptowana decyzją Komisji 2006/109/WE⁽³⁾ i rozporządzeniem Rady (WE) nr 268/2006⁽⁴⁾. W związku z wnioskami kilku nowych producentów eksportujących rozporządzenie w sprawie środków ostatecznych było kilkakrotnie zmieniane – ostatnio w kwietniu 2009 r.⁽⁵⁾

B. WSZCZĘCIE DOCHODZENIA I PROCEDURY PRZEGLĄDOWEJ

- (2) Dnia 8 listopada 2007 r. Komisja otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Wniosek został złożony przez przedsiębiorstwo Eurofonte („wnioskodawca”), występujące w imieniu dziewięciu producentów europejskich. Wnioskodawca twierdził, że zakres obowiązywania środka ustanowionego w rozporządzeniu w sprawie środków ostatecznych nie był jasno określony. Wnioskodawca twierdził, że zakres produktu powinien zostać wyjaśniony w odniesieniu do zamknięć włazów z żeliwa sferoidalnego, a w szczególności należy

wyjaśnić, czy ten rodzaj zamknięć włazów powinien mieścić się w zakresie definicji produktu objętego postępowaniem.

- (3) Ustaliwszy, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, oraz po konsultacjach z Komitetem Doradczym Komisja ogłosiła w zawiadomieniu („zawiadomienie o wszczęciu przeglądu”) opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁶⁾ wszczęcie dochodzenia zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Dochodzenie było ograniczone w zakresie do definicji produktu objętego obowiązującymi środkami.

- (4) Komisja powiadomiła znanych sobie producentów wspólnotowych, importerów i użytkowników, przedstawicieli kraju eksportującego oraz wszystkich znanych eksporterów w ChRL o wszczęciu przeglądu. Komisja zażądała informacji od wszystkich wyżej wymienionych stron oraz od tych stron, które zgłosiły się w terminie wyznaczonym w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu. Komisja umożliwiła również zainteresowanym stronom przedstawienie swoich stanowisk na piśmie oraz wystąpienie z wnioskiem o przesłuchanie.

- (5) 15 producentów wspólnotowych, dziewięciu importerów we Wspólnocie niepowiązanych z chińskimi producentami eksportującymi, jeden użytkownik wspólnotowy i 17 chińskich producentów eksportujących przedłożyło odpowiedzi na kwestionariusz.

- (6) Sześć zainteresowanych stron – wnioskodawca, jeden producent wspólnotowy oraz czterech importerów – złożyło odpowiedni wniosek i zostało przesłuchanych.

C. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (7) Produktem objętym postępowaniem, zgodnie z art. 1 rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych, są zamknięcia włazów z żeliwa nieciągliwego stosowane do przykrywania lub umożliwiania dostępu do systemów naziemnych lub podziemnych, i ich części, niezależnie od tego, czy są obrabiane, powlekane, malowane lub wyposażone w inne materiały, z wyłączeniem hydrantów przeciwpożarowych, pochodzące z ChRL, oznaczone kodami CN 7325 10 50, 7325 10 92 oraz ex 7325 10 99 (kod TARIC 7325 10 99 10).

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 199 z 29.7.2005, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 47 z 17.2.2006, s. 59.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 47 z 17.2.2006, s. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 94 z 8.4.2009, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 74 z 20.3.2008, s. 66.

- (8) W części tego samego rozporządzenia zawierającej definicję produktu, w szczególności w motywie 18, wspomniano, iż zamknięcia włazów wykonane są wykonane z żeliwa szarego lub sferoidalnego i że pomimo pewnych różnic, opisanych w motywach 20 i 21, stwierdza się w motywach 22 i 29, że wszystkie typy zamknięć włazów mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i mechaniczne, zasadniczo podobne zastosowanie i można je uznać za różne typy tego samego produktu.
- (9) Według kilku stron termin użyty w art. 1 rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych w celu opisanego produktu podlegającego środkom („zamknięcia włazów z żeliwa nieciągliwego”) nie obejmuje zamknięć włazów wykonanych z żeliwa sferoidalnego. Niektóre strony odniosły się do innej podpozycji CN dotyczącej łączników rur lub przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (kod CN 7307 19 10), gdzie właściwa nota wyjaśniająca Nomenklatury Scalonej podaje, że żeliwo sferoidalne jest ciągliwe. W związku z powyższym twierdzono, że zamknięcia włazów wykonane z żeliwa sferoidalnego nie byłyby objęte rozporządzeniem, nawet jeśli w części opisowej rozporządzenia podaje się, że wszystkie typy zamknięć włazów mogą być uważane za różne typy tego samego produktu.

D. WYNIKI DOCHODZENIA

1. Uwagi wstępne

- (10) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że przegląd zakresu produktu nie byłby dochodzeniem właściwym dla zbadania powyższej kwestii i że Komisja powinna wszcząć bądź nowe postępowanie antydumpingowe zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego, bądź dochodzenie w sprawie obchodzenia środków zgodnie z art. 13 rozporządzenia podstawowego.
- (11) Biorąc pod uwagę, że celem dochodzenia jest przede wszystkim sprawdzenie zakresu dochodzenia pierwotnego oraz odpowiednie dostosowanie, jeśli będzie to konieczne, części normatywnej, przegląd zakresu produktu prowadzony na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego jest w tym szczególnym przypadku właściwą procedurą. Nowe dochodzenie zgodne z art. 5 rozporządzenia podstawowego i dochodzenie poświęcone obchodzeniu środków zgodnie z art. 13 rozporządzenia podstawowego odnoszą się do różnych okoliczności. Pierwsze z nich może być wykorzystywane m.in. do wszczynania dochodzenia w odniesieniu do produktu, którego nie objęło dochodzenie pierwotne (na przykład w związku z zastosowaniem innej definicji produktu lub pochodzącego z krajów nieobjętych środkami). Drugi typ dochodzenia może być wykorzystywany jako podstawa dla dochodzenia, którego celem jest sprawdzenie, czy występuje obchodzenie środków w odniesieniu do produktu podlegającego środkom. Powyższe dwa typy dochodzeń nie są więc właściwe w bieżących okolicznościach.
- (12) Wszczęcie niniejszego przeglądu ma więc na celu zapewnienie właściwego stosowania środków antydumpingowych.

2. Analiza dochodzenia pierwotnego

- (13) W pierwszej kolejności przeanalizowano dochodzenie pierwotne, tak aby ustalić, czy dochodzenie to w pełni objęło nie tylko zamknięcia włazów wykonane z żeliwa szarego, ale również wykonane z żeliwa sferoidalnego.
- (14) Po pierwsze, należy zauważyć, że w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia pierwotnego⁽¹⁾ produkt jest opisywany jako „niektóre artykuły z żeliwa nieciągliwego stosowane do przykrywania lub umożliwiania dostępu do systemów naziemnych lub podziemnych, (...) pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej (...), zwykle zgłaszane w ramach kodów CN 7325 10 50, 7325 10 92 oraz 7325 10 99”.
- (15) Określenie „zwykle zgłaszane w ramach” wyjaśnia, że kody CN wspomniane w zawiadomieniu o wszczęciu zostały podane, jak ma to zazwyczaj miejsce, „wyłącznie w celach informacyjnych”. W związku z powyższym zainteresowane strony nie mogły zakładać, że wyłącznie produkty zgłaszane w ramach tych kodów CN były objęte dochodzeniem. Oprócz informacji na temat zakresu produktu zawartych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, dodatkowe informacje podano również w wersji jawnej pierwotnej skargi, która była dostępna dla wszystkich zainteresowanych stron postępowania i która została rozesłana wszystkim producentom eksportującym, importerom i użytkownikom wymienionym w skardze.
- (16) W jawnej wersji skargi definicja produktu objętego postępowaniem jest dokładnie taka sama jak definicja opublikowana w zawiadomieniu o wszczęciu. Dodatkowe wyjaśnienia tego ogólnego opisu znajdują się w punktach 3.2–3.7 skargi. Z szeregu informacji znajdujących się w tych punktach wynika, że skarga obejmowała produkty wykonane zarówno z żeliwa szarego, jak i sferoidalnego. Przykładowo w pkt 3.5 wspomniano, że „produkt jest wykonany z żeliwa nieciągliwego, które może być żeliwem szarym lub sferoidalnym”. Ponadto proces produkcji zamknięć włazów wykonanych zarówno z żeliwa szarego, jak i sferoidalnego jest opisany w pkt 3.4 jawnej wersji skargi.
- (17) Co więcej, brak było wskazań, by zakres zawiadomienia o wszczęciu miał być bardziej ograniczony niż zakres skargi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 z 30.4.2004, s. 62.

- (18) Ponadto w czasie dochodzenia pierwotnego zebrano dane w zakresie dumpingu i szkody dotyczące zamknięć włazów wykonanych zarówno z żeliwa szarego, jak i sferoidalnego. W szczególności w kwestionariuszach rozesłanych do znanych zainteresowanych stron i do zainteresowanych stron, które zgłosiły się i wystąpiły z wnioskiem o przesłanie kwestionariusza, w opisie typów produktu, które miały zostać podane w klasyfikacji produktu (numery kontrolne produktów), uwzględniono obydwa typy produktu. W związku z tym dla wszystkich współpracujących stron, które otrzymały kwestionariusz, było jasne, że zamknięcia włazów wykonane z żeliwa szarego i sferoidalnego stanowiły przedmiot dochodzenia. Ponadto fakt, iż klasyfikacja produktu obejmowała obydwa typy, gwarantował, że wszystkie ustalenia dochodzenia pierwotnego dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Wspólnoty odnosiły się do zamknięć włazów wykonanych z żeliwa szarego i sferoidalnego.
- (19) Dodatkowo w informacjach o ostatecznych ustaleniach przesłanych wszystkim zainteresowanym stronom i w rozporządzeniu w sprawie środków ostatecznych wspomniano w kilku miejscach, że zamknięcia włazów mogą być wykonane bądź z żeliwa szarego, bądź sferoidalnego (zob. w szczególności motywy 18, 20 i 21). Różnice pomiędzy obydwoimi typami zamknięć włazów zostały sprawdzone i wyjaśnione (zob. wyżej wymienione motywy). Wreszcie, w rozporządzeniu w sprawie środków ostatecznych, jak przedstawiono w motywie 22, wyciągnięto wnioski, że dochodzenie wykazało, iż pomimo różnic pod względem rodzaju żeliwa szarego i sferoidalnego wszystkie typy zamknięć włazów mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i mechaniczne, zasadniczo podobne zastosowanie i można je uznać za różne typy tego samego produktu.
- (20) W świetle powyższego można stwierdzić, że dochodzenie pierwotne objęło zamknięcia włazów wykonane zarówno z żeliwa szarego, jak i sferoidalnego. Nawet gdyby przyjąć, że nie wynikało to jednoznacznie z samego zawiadomienia o wszczęciu, zainteresowane strony miały różne możliwości sprawdzenia, że dochodzenie obejmowało zamknięcia włazów wykonane z żeliwa szarego i sferoidalnego, ponieważ informację tę podano w jawnej wersji skargi i kwestionariuszach oraz ujawniono zainteresowanym stronom na ostatecznym etapie postępowania.
- (21) Po ujawnieniu końcowych ustaleń tego przeglądu jedna zainteresowana strona stwierdziła, że zawiadomienie o wszczęciu dochodzenia pierwotnego powinno być wyraźnie wskazywać zakres produktu. Biorąc pod uwagę, że w tym zawiadomieniu o wszczęciu wspomniano wyłącznie o zamknięciach włazów wykonanych z żeliwa nieciągliwego, importer zamknięć włazów wykonanych z żeliwa ciągliwego mógł być przekonany, że jego produkty nie były objęte dochodzeniem i nie miał potrzeby konsultować jawnej wersji skargi.
- (22) Z treści pierwotnego zawiadomienia o wszczęciu nie wynika, że zamknięcia włazów wykonane z żeliwa sferoidalnego zostały wyraźnie lub domyślnie wyłączone z definicji produktu, którego dotyczy postępowanie. Po pierwsze, należy zauważyć, że w akapicie pierwszym pierwotnego zawiadomienia o wszczęciu stwierdzono, że Komisja otrzymała „skargę (...), w której zarzuca się, iż występuje dumpingowy przywóz niektórych zamknięć włazów, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (...), powodujący istotną szkodę dla przemysłu wspólnotowego”. Po drugie, w sekcji drugiej („produkt”) wspomniano, że zamknięcia włazów wykonane z żeliwa nieciągliwego, stosowane do przykrywania lub umożliwiania dostępu do systemów naziemnych lub podziemnych, będą uwzględnione, jednak bez dalszego sprecyzowania, co należy rozumieć pod pojęciem „nieciągliwe”. Przypomina się w tym kontekście, że kody CN wspomniane w zawiadomieniu o wszczęciu zostały wyraźnie podane „wyłącznie w celach informacyjnych”, a co za tym idzie, nie można twierdzić, że ograniczały zakres produktu dochodzenia pierwotnego. Oznacza to, że zawiadomienie o wszczęciu zawierało już elementy wskazujące importrowi lub producentowi eksportującemu zamknięć włazów wykonanych z żeliwa sferoidalnego, stosowanych do przykrywania lub umożliwiania dostępu do systemów naziemnych lub podziemnych, że zamknięcia włazów z żeliwa sferoidalnego mogą być objęte dochodzeniem. Na podstawie powyższych ustaleń wspomniany argument został odrzucony.
- (23) W każdym przypadku, nawet przyjmując, że tak nie było, zawiadomienie o wszczęciu przeglądu nie pozostawiało w tej kwestii wątpliwości. W sekcji 3 (podstawa przeglądu) określono, że chociaż część opisowa rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych obejmowała również zamknięcia włazów wykonane z żeliwa sferoidalnego, możliwa jest konieczność doprecyzowania zakresu części normatywnej tego rozporządzenia w odniesieniu do tego punktu. Wszystkie podmioty wzywa się w nim wyraźnie do przedstawienia swoich opinii i do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłoszone fakty. Zainteresowany importer nie dostarczył jednak żadnych dowodów na to, że przynajmniej jeden z jego dostawców podlegających cłu nie zrozumiał, iż dochodzenie pierwotne obejmowało również zamknięcia włazów z żeliwa sferoidalnego. W tym kontekście należy również zauważyć, że w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu podkreślano w sekcji 9, że każda ze stron pragnąca tak uczynić może wystąpić o kolejny przegląd na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Żaden eksporter, którego produkty objęte są cłem, nie stwierdził jednak, że nie rozumiał w trakcie dochodzenia pierwotnego, że obejmowało ono również zamknięcia włazów z żeliwa sferoidalnego i że, co za tym idzie, powinien zostać wszczęty teraz dodatkowy przegląd w celu ponownego obliczenia cła stosowanego wobec jego produktów, również tych, które wykonano z żeliwa sferoidalnego.
- (24) Na podstawie powyższych ustaleń argument przedstawiony przez zainteresowaną stronę został odrzucony.

3. Porównanie pomiędzy zamknięciami włączów z żeliwa sferoidalnego i zamknięciami włączów z żeliwa szarego

- (25) Aby wyjaśnić, czy ustalenia dotyczące zamknięć włączów wykonanych z żeliwa szarego i sferoidalnego, przedstawione w rozporządzeniu w sprawie środków ostatecznych, rzeczywiście były nieprawidłowe, sprawdzono, czy zamknięcia włączów z żeliwa sferoidalnego i zamknięcia włączów z żeliwa szarego w uzasadniony sposób uznano za mające te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i mechaniczne oraz końcowe zastosowania, tak jak to określono w rozporządzeniu w sprawie środków ostatecznych.
- a) *Właściwości fizyczne, chemiczne i mechaniczne oraz wymiennosc*
- (26) W odniesieniu do *właściwości fizycznych* końcowy kształt zamknięcia włączu uzależniony jest od przeznaczenia i warunków montażu produktu, jednak w każdym przypadku produkt musi odpowiadać obowiązującym normom, określonym m.in. w EN 1561, EN 1563, EN 124 i EN 1433.
- (27) W odniesieniu do *właściwości chemicznych* zamknięć włączów zarówno żeliwo szare, jak i sferoidalne jest stopem żelaza i węgla. Istnieją co prawda drobne różnice w strukturze surowca i materiałów dodawanych w procesie produkcji (np. magnez), jednak produkty końcowe nie różnią się znacząco w tym zakresie.
- (28) Stwierdzono, że dzięki dodaniu magnezu w procesie produkcji żeliwa sferoidalnego mikrostruktura żeliwa zmienia się z płatkowej/płytkowej (żeliwo szare) w sferoidalną. Żeliwo sferoidalne można też określać jako „żeliwo z grafitem sferoidalnym”.
- (29) W odniesieniu do *właściwości mechanicznych* dochodzenie wykazało, że żeliwo sferoidalne, w przeciwieństwie do żeliwa szarego, posiada właściwości mechaniczne, dzięki którym materiał wytrzymuje większe naprężenia oraz, co ważniejsze, po poddaniu naprężeniu ściskającemu, zanim pęknie, ulega deformacji w znacznie większym stopniu, co oznacza, że żeliwo sferoidalne jest plastyczne, podczas gdy żeliwo szare poddane naprężeniu ściskającemu pęka, tzn. jest łamliwe. Dochodzenie wykazało także, że pomimo tej różnicy inne podstawowe właściwości mechaniczne/techniczne, takie jak możliwość formowania, odporność na ścieranie i sprężystość, są porównywalne w przypadku żeliwa szarego i sferoidalnego.
- (30) Ponadto wspomniane powyżej różnice pomiędzy żeliwem szarym a sferoidalnym wpływają wyłącznie na wymogi projektowe zamknięcia włączu (tj. czy niezbędny jest element blokujący), a nie na przydatność takiego zamknięcia, stosowanego do przykrywania lub umożliwiania dostępu do systemów naziemnych lub podziemnych.
- (31) Produkty z żeliwa służące wyżej wymienionym zastosowaniom muszą spełniać wymogi norm EN 124 (pokrywy włączów i wpustów kanalizacyjnych) oraz EN 1433 (ruszty przykrywające). Obydwie normy precyzują, że materiały żeliwne muszą spełniać wymogi normy EN 1561 bądź EN 1563 (tj. żeliwo szare lub sferoidalne). Stąd też obydwie rodzaje żeliwa, zarówno szare, jak i sferoidalne, spełniają wymogi norm, a więc mogą być uznawane za *wymienne*.
- b) *Zastosowania końcowe*
- (32) Konsumenci uznają obydwie typy zamknięć włączów za ten sam produkt wykorzystywany do zakrywania włączów, który musi znosić obciążenie ruchem ulicznym oraz zapewniać bezpieczny i łatwy dostęp do sieci podziemnych lub przepuszczać wodę gromadzącą się na powierzchni (ruszty przykrywające korytka ściekowe). Obydwa typy żeliwa są wystarczająco mocne i trwałe do wyżej wymienionych celów.
- c) *Wniosek*
- (33) Z powyższych ustaleń wynika, że chociaż istnieją drobne różnice pomiędzy dwoma rodzajami produktu, w sposób uzasadniony zostały one uznane za jeden produkt, ponieważ mają te same właściwości fizyczne, chemiczne i mechaniczne, mogą być wykorzystywane do tych samych celów i są wymienne. Potwierdza to ustalenia dochodzenia pierwotnego i motywy 18 oraz 20–22 rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych.
- (34) Po przesłaniu informacji o ostatecznych ustaleniach kilka zainteresowanych stron zakwestionowało te ustalenia i podkreśliło, że już na etapie dochodzenia pierwotnego błędnie przyjęto, że zamknięcia włączów wykonane z żeliwa szarego i sferoidalnego mają te same właściwości i dla celów dochodzenia powinny być uznawane za jeden produkt. Strony te twierdziły, że kilka czynników pokazuje, że obydwie typy zamknięć włączów nie są porównywalne i powinny być traktowane jak odrębne produkty. W szczególności strony te wymieniły (i) różnice w procesie produkcji prowadzące do (ii) powstania całkowicie różnych właściwości fizycznych, chemicznych i mechanicznych oraz (iii) różnej struktury kosztów, a także (iv) różnego postrzegania produktu przez konsumentów. Aby uzasadnić to twierdzenie, Komisji przedstawiono kilka ekspertyz oraz publikacji w czasopiśmie branżowych. Ekspertyzy zwracały uwagę głównie na różnice pomiędzy strukturą grafitu w żeliwie sferoidalnym i żeliwie szarym oraz na różnice mechaniczne, tj. fakt, iż żeliwo sferoidalne poddane naprężaniu ściskającemu ulega deformacji, podczas gdy w tych samych warunkach żeliwo szare pęka.

- (35) Należy zauważyć, że w tym zakresie dochodzenie potwierdziło istnienie różnic pomiędzy obydwoimi typami produktu, tj. zamknięciami włączów wykonanymi z żeliwa szarego i zamknięciami włączów wykonanymi z żeliwa sferoidalnego. Dodanie magnezu w procesie produkcji zamknięć włączów wykonanych z żeliwa sferoidalnego zmienia strukturę grafitu z płatkowej/płytkowej w sferoidalną i nadaje inne właściwości mechaniczne, takie jak pewna deformowalność pod naprężeniem ściskającym. Ponadto zamknięcia włączów wykonane z żeliwa sferoidalnego mają zwykle specjalne wymogi projektowe, by możliwe było dokładne spasowanie ich z powierzchnią. Przypomina się jednak, że sprawdzanie, czy produkty lub typy produktu mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i mechaniczne oraz zasadniczo to samo zastosowanie, tak aby określić, czy powinny stanowić jeden i ten sam produkt dla celów dochodzenia antydumpingowego, jest powszechną praktyką. Oznacza to, że typy produktu nie muszą być identyczne we wszystkich aspektach z naukowego (lub innego) punktu widzenia, ale że niektóre różnice mogą być akceptowane, o ile wspomniane powyżej podstawowe właściwości pozostają takie same. Ponadto przypomina się, że postępowanie nie jest prowadzone przeciwko przywozowi materiału jako takiego, tj. żeliwa, lecz przeciwko przywozowi zamknięć włączów stosowanych do przykrywania lub umożliwiania dostępu do systemów naziemnych lub podziemnych, i ich części. Niniejsze dochodzenie potwierdziło, że zamknięcia włączów wykonane z żeliwa sferoidalnego ma te same podstawowe właściwości, co zamknięcie włączu wykonane z żeliwa szarego (zob. argumenty w motywach 24–30 powyżej). W związku z tym argument, że zamknięcia włączów wykonane z żeliwa szarego i zamknięcia włączów wykonane z żeliwa sferoidalnego nie mają tych samych właściwości, został odrzucony.
- #### 4. Ruszty przykrywające
- (36) W ramach niniejszego dochodzenia dwa przedsiębiorstwa stwierdziły, że systemy odwadniające, których dotyczy norma EN 1433, nie powinny być objęte zakresem środków. Dla poparcia swojego twierdzenia zainteresowane strony zwróciły uwagę, że w rozporządzeniu w sprawie środków ostatecznych wspomniana jest wyłącznie inna norma (EN 124), stosowana wobec pokryw włączów i wpustów kanalizacyjnych, i że dochodzenie pierwotne wyraźnie skupiło się na pokrywach włączów.
- (37) Skarżący twierdził, że w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu określającym podstawę dla niniejszego częściowego przeglądu okresowego nie wspomniano kwestii rusztów przykrywających i że argumenty w tym zakresie powinny zostać zatem pominięte. Argument ten został jednak odrzucony w obliczu faktu, iż w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu stwierdzono również, że zakres produktu powinien zostać wyjaśniony. Fakt, iż skupiono się szczególnie na pytaniu, czy zamknięcia włączów wykonane z żeliwa sferoidalnego są objęte środkami, nie wyklucza możliwości przeanalizowania innych kwestii dotyczących zakresu produktu.
- (38) W pierwszym rzędzie sprawdzono, czy ruszty przykrywające były objęte dochodzeniem pierwotnym.
- (39) Jak stwierdzono w motywie 14, zawiadomienie o wszczęciu dochodzenia pierwotnego opisywało przedmiotowy produkt jako „niektóre artykuły z żeliwa nieciągliwego stosowane do przykrywania lub umożliwiania dostępu do systemów naziemnych lub podziemnych, i ich części, (...)”. Jako że ruszty przykrywające są wyrobami stosowanymi do przykrywania systemów naziemnych lub podziemnych i ich części, należało rozumieć, iż zawiadomienie o wszczęciu obejmuje ruszty przykrywające jako typ zamknięć włączów.
- (40) Ponadto w jawnej wersji pierwotnej skargi wyraźnie stwierdzono, że produkt objęty postępowaniem „jest zwykle określany nazwą zgodną z jego przeznaczeniem, tj. pokrywa włączu, pokrywa wpustu kanalizacyjnego lub ruszt przykrywający i skrzynka powierzchniowa” (zob. pkt 3.2). Inne odniesienie do rusztów przykrywających jako części produktu objętego postępowaniem można znaleźć w pkt 3.5 (wydajne odprowadzanie wód powierzchniowych) i 3.6.
- (41) Co więcej, ruszty przykrywające są również uwzględnione w opisie typów produktów, które miały być zgłaszane w kwestionariuszu (numery kontrolne produktów), a wszystkie współpracujące strony, które otrzymały kwestionariusz, miały także zgłosić informacje na temat sprzedaży rusztów przykrywających. Co za tym idzie, wszystkie ustalenia dochodzenia pierwotnego dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Wspólnoty obejmowały również ruszty przykrywające.
- (42) Ponadto w rozporządzeniu w sprawie środków ostatecznych, które również zostało ujawnione wszystkim zainteresowanym stronom, w szczególności w motywach 15–17, wspomniano, że zamknięcia włączów składają się zasadniczo z ramy osadzonej w podłożu i pokrywy bądź rusztu, ułożonych tak, by stanowiły z podłożem jedną płaszczyznę. W motywie 17 wspomniano, że pokrywy i ruszty są dostępne w każdym kształcie, m.in. trójkątnym, okrągłym, kwadratowym lub prostokątnym. Zmierając w tym samym kierunku, w motywie 19 stwierdzono, że różne możliwe formy zamknięć włączów, takie jak pokrywy włączów, pokrywy wpustów kanalizacyjnych i skrzynki powierzchniowe, są wystarczająco podobne, a zatem stanowią jeden i ten sam produkt dla celów dochodzenia. W ten sposób treść rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych wskazuje, że ruszty przykrywające zostały również uwzględnione jako jeden z możliwych rodzajów formy zamknięć włączów.

- (43) Podsumowując, ruszty przykrywające były uwzględnione w zakresie produktów dochodzenia pierwotnego, co można ustalić na podstawie przytoczonych powyżej faktów.
- (44) Po przesłaniu informacji o ostatecznych ustaleniach jedna zainteresowana strona stwierdziła, że ani zawiadomienie o wszczęciu, ani rozporządzenie w sprawie środków ostatecznych nie były jednoznaczne co do uwzględnienia rusztów przykrywających w zakresie dochodzenia. Strona ta twierdziła, że o ile zawiadomienie o wszczęciu było co najmniej niejasne w odniesieniu do rusztów przykrywających, to motyw 16 rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych wyraźnie precyzował, że „zamknięcia włazów muszą umożliwiać bezpieczny i łatwy dostęp do komory podziemnej, zarówno podczas oględzin, jak i zejścia człowieka do komory”. Jako że liniowe systemy odwadniające nie umożliwiają ludziom dostępu do komory podziemnej, lecz służą odprowadzaniu wody, jasne było, że ruszty przykrywające nie zostały uwzględnione.
- (45) Nie można zaprzeczyć, że ruszty przykrywające/liniowe systemy odwadniające, składające się zazwyczaj z kanału odwadniającego i przykrywającego go rusztu, służą głównie do odprowadzania wody z powierzchni. Jednak pozwalają one również na bezpieczny i łatwy dostęp do komory podziemnej, którą w takim przypadku stanowi kanał odwadniający. Na przykład w przypadku zablokowania kanału odwadniającego przez liście lub inne przedmioty po podniesieniu rusztu człowiek mógłby uzyskać dostęp do kanału i usunąć zator. Nawet zakładając, że nie można uznać, iż kanał odwadniający stanowi część komory podziemnej, ponieważ całe zamknięcie włazu powinno zapewniać dostęp do niej, to wciąż można utrzymywać, że ruszt przykrywający zakrywa podłużny otwór w podłożu, który został wykopany, aby umożliwić odprowadzanie wody. Podkreśla się również, że zdanie w przedmiotowym motywie mówi o dostępie w celu dokonania *ogłędzin*, co jest niewątpliwie możliwe w przypadku rusztów przykrywających. Ponadto zdanie cytowane przez tę stronę należy odczytywać w kontekście, tj. razem z motywem 15 i początkiem motywu 16. Jak wspomniano powyżej, określono tam, że „zamknięcia włazów składają się zasadniczo z ramy osadzonej w podłożu i pokrywy bądź rusztu, ułożonych tak, by stanowiły z podłożem jedną płaszczyznę, po której poruszają się piesi i/lub pojazdy i która bezpośrednio wytrzymuje ciężar oraz nacisk ruchu pieszego i/lub kołowego. (...) Zamknięcia włazów służą do przykrycia podziemnej komory i muszą wytrzymywać obciążenie spowodowane ruchem pieszych i/lub pojazdów silnikowych. Pokrywa *lub* ruszt muszą być pewnie umocowane w ramie, aby nie powodować nadmiernego hałasu, obrażeń ciała i uszkodzenia pojazdów.” Dochodzenie wykazało, że ruszty przykrywające składają się zasadniczo z kanału odwadniającego osadzonego w podłożu i rusztu, ułożonego tak, by stanowił jedną płaszczyznę z dowolnym podłożem, po którym poruszają się piesi i/lub pojazdy i które bezpośrednio wytrzymuje ciężar oraz nacisk ruchu pieszego i/lub kołowego. Ponadto ruszty przykrywające mogą być również stosowane do zapewniania dostępu lub tworzenia wejścia do podziemnej komory i muszą wytrzymywać obciążenie spowodowane ruchem pieszych i/lub pojazdów silnikowych. Stąd też argument, że ruszty przykrywające nie były wyraźnie uwzględnione, został odrzucony.
- (46) W drugiej kolejności, w celu wyjaśnienia, czy ustalenia dotyczące rusztów przykrywających były rzeczywiście prawidłowe, sprawdzono dodatkowo, czy ruszty przykrywające mają te same właściwości fizyczne i mechaniczne, co inne typy zamknięć włazów, i czy mogłyby w związku z tym być uznawane, wraz z innymi typami zamknięć włazów, za jeden i ten sam produkt.
- (47) Dochodzenie potwierdziło, że ruszty przykrywające są zamknięciami włazów wykonanymi z żeliwa szarego lub sferoidalnego i że składają się zasadniczo z ramy osadzonej w podłożu i rusztu, ułożonego tak, by stanowił z podłożem jedną płaszczyznę. Rama umieszczona jest bezpośrednio na górze komory. Ruszty przykrywające stosowane są do zakrywania podłoża i umożliwiania oględzin.
- (48) O ile prawdą jest, że głównym celem rusztu przykrywającego jest odprowadzenie nadmiaru wody z powierzchni, tak by pojazdy lub samoloty mogły bezpiecznie korzystać z drogi/pasa startowego, nie wyklucza to stosowania rusztów przykrywających do zakrywania komór podziemnych, jak wspomniano powyżej, i muszą one również wytrzymywać obciążenie spowodowane ruchem pojazdów. Poza tym inne typy zamknięć włazów (takie jak pokrywy wpustów kanalizacyjnych) również mają za zadanie odprowadzanie nadmiaru wody.
- (49) W odniesieniu do argumentu, iż norma EN 1433 nie została wymieniona w rozporządzeniu w sprawie środków ostatecznych, zauważa się, że w motywach 26 i 27 pojawiło się odniesienie do normy EN 124 w części dotyczącej produktu podobnego w związku z twierdzeniem zainteresowanych stron, że zamknięcia włazów produkowane i sprzedawane w ChRL oraz zamknięcia włazów produkowane i sprzedawane przez Wspólnotę nie są podobne. To z kolei nie oznacza, że produkty objęte normą EN 1433 nie zostały uwzględnione. Odniesienie (lub jego brak) do konkretnej normy EN w rozporządzeniu ma wyłącznie charakter informacyjny, ale nie oznacza, że nie mogą być zastosowane inne normy. Ponadto norma EN 1433 była nową normą w okresie dochodzenia pierwotnego (kwiecień 2003 – marzec 2004), obowiązującą od sierpnia 2003 r., i współistniała z normami krajowymi do sierpnia 2004 r. Co za tym idzie, w czasie zbierania danych w okresie dochodzenia pierwotnego norma ta nie funkcjonowała jeszcze w pełni i istniała równoległe z innymi normami obejmującymi ten sam produkt.
- (50) W związku z tym potwierdza się, że ta szczególna forma zamknięć włazów ma te same podstawowe właściwości fizyczne, mechaniczne i chemiczne, co pokrywy włazów, pokrywy wpustów kanalizacyjnych i skrzynki powierzchniowe.

- (51) W świetle powyższych ustaleń wyjaśnia się, że produkty objęte normą EN 1433 były uwzględnione w zakresie produktu i powinny pozostać objęte środkami, ponieważ różnica w podstawowym przeznaczeniu nie może zostać uznana za wystarczającą, by uzasadnić wykluczenie tej formy zamknięcia włazu.

5. Konieczność zmiany części normatywnej rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych – uwagi końcowe

- (52) W świetle powyższej analizy uznano ostatecznie za właściwe zbadanie, czy treść art. 1 rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych i motywów 18–29 tego rozporządzenia jest zgodna z ustaleniami dochodzenia pierwotnego i powyższymi ustaleniami. Innymi słowy sprawdzono, czy, być może, nie ma w ogóle potrzeby zmiany części normatywnej rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych i czy można stwierdzić, że obecna wersja art. 1 wyraźnie obejmowała już zamknięcia włazów wykonane z żeliwa sferoidalnego. W tym celu przeanalizowano również uważnie uwagi otrzymane od zainteresowanych stron w odniesieniu do części rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych zawierającej definicję produktu.
- (53) Przypomina się, że art. 1 ust. 1 rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych określa, że należy uwzględnić zamknięcia włazów wykonane z żeliwa nieciągliwego. Przypomina się również, że dochodzenie wykazało, że żeliwo sferoidalne jest plastyczne (zob. motyw 30).
- (54) Powstało więc pytanie, czy żeliwo sferoidalne musi być zawsze uważane za „nieciągliwe” z technicznego punktu widzenia, pomimo że cechuje się plastycznością. W materiałoznawstwie „ciągliwość” odnosi się do zdolności materiału do deformacji po poddaniu naprężaniu ściskającemu, którą często określa się, sprawdzając, czy możliwe jest utworzenie z danego materiału cienkiego arkusza poprzez jego młotkowanie lub walcowanie. W tym kontekście przemysł wspólnotowy twierdził, że pojęcie zamknięć włazów wykonanych z żeliwa nieciągliwego w art.1 rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych może odnosić się do wszystkich zamknięć włazów niewykonanych z żeliwa ciągliwego, co obejmowałoby zamknięcia wykonane z żeliwa szarego i żeliwa sferoidalnego. Twierdzono w ten sposób, że w tym sensie rzeczywiście można utrzymywać, iż również zamknięcia włazów wykonane z żeliwa sferoidalnego, w przeciwieństwie do żeliwa ciągliwego, są nieciągliwe i, co za tym idzie, objęte art. 1 rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych od dnia jego wejścia w życie.
- (55) Należy jednak zauważyć, że plastyczność i ciągliwość nie zawsze są powiązane. Przykładowo złoto jest plastyczne i ciągliwe, natomiast ołów jest wyłącznie ciągliwy. Ponadto w trakcie dochodzenia przeglądowego przedstawiono dowody, że żeliwo sferoidalne jest deformowalne

nie tylko pod wpływem naprężenia rozciągającego, ale do pewnego stopnia również pod wpływem naprężenia ściskającego. Dlatego też wydaje się, że z technicznego punktu widzenia trudno jest utrzymywać, że żeliwo sferoidalne musi być zawsze uznawane za nieciągliwe (a w takim przypadku wprowadzanie zmian w części normatywnej rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych mogłoby okazać się niepotrzebne).

- (56) Faktem jest jednak, że zamknięcia włazów wykonane z żeliwa sferoidalnego były objęte dochodzeniem pierwotnym. W celu wykluczenia możliwości dwuznacznej interpretacji należy odpowiednio zmienić rozporządzenie w sprawie środków ostatecznych. W szczególności należy wyjaśnić, że zakres produktu obejmuje zamknięcia wykonane z żeliwa nieciągliwego i z żeliwa sferoidalnego. Ponadto należy dodać kolejny kod CN, tj. kod CN ex 7325 99 10, oznaczający „pozostałe odlewane artykuły z żeliwa lub stali z żeliwa ciągliwego”. Jest to konieczne do zagwarantowania, że cło antydumpingowe określone w dochodzeniu pierwotnym jako właściwe dla (między innymi) takich zamknięć włazów z żeliwa sferoidalnego będzie od teraz na nie bezwzględnie nakładane.

6. Działanie z mocą wsteczną

- (57) W zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu wezwano wszystkie zainteresowane strony do zgłaszania uwag dotyczących ewentualnych skutków wstecznych, jakie mogłyby mieć te wnioski. Kwestia działania z mocą wsteczną została podniesiona przez kilka stron w czasie przesłuchań i podczas składania oświadczeń. Zasadniczo wszystkie strony, z wyjątkiem przemysłu wspólnotowego, wyraziły swój sprzeciw wobec obowiązywania wyników przeglądu z mocą wsteczną.
- (58) W tym kontekście stwierdza się, że bieżące dochodzenie wykazało, że część normatywna rozporządzenia w sprawie środków ostatecznych powinna zostać zmieniona, tak aby wyjaśnić zakres produktu, i że należy dodać kolejny kod CN. Ponadto wydaje się także, że w minionym okresie niektóre podmioty oparły swoje działania handlowe na założeniu, że zamknięcia włazów z żelaza sferoidalnego nie były objęte cłem antydumpingowym. Objęcie przywozu takich zamknięć włazów do Wspólnoty cłami antydumpingowymi z mocą wsteczną mogłoby mieć poważny wpływ na działalność gospodarczą tych podmiotów. W świetle tych czynników uznaje się za właściwe, by wyjaśnienie zakresu produktu miało skutki wyłącznie w przyszłości.

E. WNIOSEK

- (59) W świetle powyższych ustaleń uznaje się za właściwą zmianę rozporządzenia (WE) nr 1212/2005, tak aby wyjaśnić zakres produktu objętego tym rozporządzeniem i dodać informację, iż zakres produktu uwzględnia zamknięcia włazów z żeliwa nieciągliwego i z żeliwa sferoidalnego. Ponadto należy dodać kolejny kod CN, tj. kod CN ex 7325 99 10.

(60) Ustalenia i wniosek zostały ujawnione stronom objętym postępowaniem, a ich uwagi w stosownych przypadkach wzięto pod uwagę,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1212/2005 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antidumpingowe na przywóz zamknięć włączów z żeliwa nieciągliwego

i żeliwa sferoidalnego stosowanych do przykrywania lub umożliwiania dostępu do systemów naziemnych lub podziemnych, i ich części, niezależnie od tego, czy są obrabiane, powlekane, malowane lub wyposażone w inne materiały, z wyłączeniem hydrantów przeciwpożarowych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, aktualnie oznaczonych kodami CN 7325 10 50, 7325 10 92, ex 7325 10 99 (kod Taric 7325 10 99 10) oraz ex 7325 99 10 (kod Taric 7325 99 10 10).”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 11 czerwca 2009 r.

W imieniu Rady
G. SLAMEČKA
Przewodniczący